

Матей х. Петровъ въ по-доленъ класъ отъ мене и Захария Котленинъ, двама Захариевци отъ Самоковъ и пр. и пр."

Доброплодни се вслушва въ енергичния съветъ на Събя Стойковъ (Сава С. Раковски), тръгва, настоява, моли и успѣлъ да изходатайствува отъ х. Георги х. Кипровъ 20 гр. месечно и отъ Добри Фабрикаджията по 25 гроша месечно, давани му чрезъ писаря му Лазаръ Газибаровъ (Клуцохорчанинъ). По препоръката на Челеби Юргаки, билъ приетъ въ Куручешме за редовенъ ученикъ.

Въ шестгодишния курсъ на Куручешменското гръцко велико народно училище Доброплодни прекаралъ всрѣдъ страшна гръцка атмосфера. Българчетата въ това училище били винаги подъ острите подигравателни удари на гърцитѣ. Раковски и Ил. Макариополски, които били негови съученици, сѫ бранѣли своята народност и отврѣщали съ сѫщите остроти и подигравки. Единъ младежъ въ Кидонийското училище се удавилъ въ морето, не можейки да понася подигравките, че билъ българинъ, следъ като съучениците му гърци узнали това по неговия простъ баща българинъ, дошелъ да види чедото си. Котленецътъ дяконъ Дионисий билъ отровенъ, за да не стане единъ денъ владика, защото билъ българинъ и пр. Всрѣдъ тази тежка атмосфера въ Великото гръцко училище Доброплодни успѣлъ да запази своята народност и да си остане българинъ. Не трѣбва да забравяме, че, за да запазятъ много българи народността си и за да се откажнатъ отъ гърцизма, причина билъ Ив. Добровски, който ги осъзналъ още въ школата на Каири на о-въ Андрось, отдето дошелъ и Макариополски въ Куручешме. Върху тѣхното национално съзнание благотворно повлиялъ и Алекс. Екзархъ, който идвалъ при тѣхъ въ училището и който имъ предлагалъ да намѣрятъ срѣдства, за да отидатъ въ Парижъ да се учатъ медицина. Доброплодни не успѣлъ да намѣри нуждните 4,000 гроша за да следва въ Парижъ и останалъ да довърши Куручешменското училище.

Тамъ младиятъ студентъ проявилъ сѫщото старание и успѣхъ въ знанията си, както и до сега. Записалъ се да слуша въ извѣнредни часове лекции по философия, за което и другаритѣ му—Раковски, х. Тодоръ и др.—сѫ го наречали, за подигравка, „философъ“. Понеже тукъ държалъ редовно стенографирани бележки по старите класици, учителътъ му Евтибулисъ, като слушалъ, че още на другия денъ Савата разказва урока, тѣй както той го е